

ПРОБУДИМО СЕ

Боже шта се све збуде човеку
У његовом прекраткоме веку
Чег` би јутром, тог навече нема -
А тек шта нам ноћ наредна спрема

Ово време сваковрсних чуда
Непојмљивих нормалном разуму
Заплетених у збуњеном уму -
Недужнима прете одасвуда

Неда спати нека тајна сила
Разиграна у мислима вила
Или само за трен она варка
Што разгара осећања жарка

Колико је ту и чије кривице ...
А тек по том да се види боље
Што замиру чак и пошалице
А предаје добру са све мање воље

Лекови су што нас мучи свему
Наши снови, наде и стварање
Зов детињства и живот у њему
Не чекање нити мољакање

Природа нас мами богатствима
Питким гласом разноврсних птица
Биљем цвећем шумским плодовима
И вредноћом мрава и пчелица

Села вапе за стадима блага
Мноштвом деце и вредним рукама
За момцима кршним и за девојка
Да оживе песме и дружења драга

А градови стецишта напретка
Прибежишта полетној младости
У освиту смутљивог поретка
Неумитној ближе се пропасти

Од фабрике иним узданице
Не остаје ни радионичице
Ко зна нешто и ко би да ради
Другом славу широм света гради

Досад село хрлило је граду
А сад треба град да крене селу
Да у живот не изгуби наду
И да стреме јединственом делу

Није згорег ни по свету проћи
Али опет својој кући доћи
И донети шта год вредног има
И што може код нас да се прима

Јер без плана мотива и знања
И искуства и других народа
Нема данас ваљаног имања
Ни богатог ни здравога рода

Све то важи за сваког од реда
За болнице школе и фабрике
За чуваре слободе и реда -
А највише за власт без исприке

Првог маја 2017. године